

Szeretet

2026
JANUÁR
1. szám
ÚJÉV

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Kalmár Zoltán

Időben vagyunk?

Jelen számunkban...

- Missziókonferencia lesz Nagyváradon
- Hanglejátszó az Áhítat-applikációkban
- Bemerítések a hadadnásdi körzetben
- Tinikonferencia, női találkozó, vasárnapi iskolai konferencia (beszámolók)
- EMABISZ-koncert (a fiatalok beszámolója)

„Itt a földön a »lent és fent« viszonylagos, mert ami az egyik oldalon fent van, az a másik oldalon épp az ellenkezőn. A Szentírás azonban a lenthez mindig az Istentől való eltávolodást társítja, a fenthez pedig az Örökkévalóhoz való közeledést. Ezért csak egy átformált elme képes gondolkodni az odafennvalókon. Ez nem valamiféle »pozitív gondolkodás«, hanem egy teljesen megváltozott. Ez a metanoia, a Biblia szerinti megtérés: a bűnös ember Isten felé fordul, megváltozik életének az iránya, tartalma és a célja.”

Az idő témája mindenkinek fontos, mert annak kihasználása hosszútávú következményekkel jár bárki számára. Az idő múlása alól senki sem kivétel, hiszen mindenki időben létezik és egyetemesen mulandó. Ebben az új évben hasznosnak bizonyulhat, ha szem előtt tartjuk az „idő” fogalmának különböző aspektusait.

Először is beszélünk kell a természeti időről. Ez körforgásos és ciklikus, ismétlődő és visszatérő. Vannak évek, hónapok és napok, nappalok és éjszák. Közben az idő telik – mindenkinek egyformán ugyan, de megállíthatatlanul. Ha egy év elmúlt, újat kezdünk. Közben teszünk-veszünk, dolgozunk és pihenünk, bontunk és építünk. Akik várnak, azoknak az idő túl lassú, akik gyászolnak, azoknak túl hosszú, akik szeretnek, azoknak nem számít. De ha valaki csak a természeti időt veszi figyelembe, és figyelmen kívül hagyja az örökkévalóságot, akkor a természeti idő teljesen hiábavaló számára. Erre utalt Salamon, amikor a Prédikátor könyvében kifejtette, hogy „a nap alatt” minden hiábavaló!

Másodszor: beszélünk kell a történelmi időről. A természeti időben vannak olyan időszakok és események, amelyek meghatározó jelentőséggel bírnak számunkra. Erre bőven van példa a világtörténelemben, a nemzeti történelemben és az egyéni történelemben egyaránt. A világtörténelemben mindenképp kiemelhetjük a teremtetést, a bukást, az özönvizet, a bábéli zűrzavart, a jövőbe tekintve pedig az Úr eljövételét, a halottak feltámadását és a világ végét. Egy nemzet történelmében pedig – amennyiben a magyar nép eseményeit vesszük figyelembe – megemlíthetjük a honfoglalást, a mohácsi vészt, a trianoni békediktátumot stb. Az egyének történetében pedig ott van a születés, a házasság és a halál. >>>

Harmatcseppek megrendelés

Az alábbi űrlappal szeretnénk egyszerűsíteni a Harmatcseppek gyermeklap megrendelését. A lap megrendelése az előfizetés árának utalásával válik érvényessé. **FELHÍVJUK A FIGYELMETEKET, HOGY ADMINISZTRÁCIÓS OKOKBÓL VÁLTOZTATTUNK A JÖVŐ ÉVI MEGRENDELÉSEN!** A Harmatcseppek éves megrendelésének ára **35 RON**, amely **két számot**

tartalmaz (egy szám 64 oldal) tele értékes gondolatokkal, keresztyén irodalommal, rejtvényekkel, érdekes történetekkel, amelyek segítségedre lehetnek abban, hogy minőségi időt tölts gyermekeddel. További információkat találsz a megrendelő lapon:

<https://forms.gle/HHoMWFrfTdgrJVoj6>

További információkkal, kérdésekkel megkeresheted Kelemen Krisztinát, a lap szerkesztőjét a **0735 291 056** telefonszámon, vagy Bereczki Klárát a **0764 665 453** telefonszámon.

Hangosáhítat az applikációkban

2026-tól új kiadással jelentkezik a „Napi áhítatok” applikáció Androidon. A fontosabb fejlesztések között több újdonság is található:

- közvetlenül megnyitható igehely-linkek
- hanglejátszó gomb a reggeli és esti áhítatokhoz
- továbbfejlesztett dátumkeresés, éves lapozással
- az egykezes használatnál jobban kézreeső menüindító és navigációs gombok.

A napi elmélkedéseket Szekrényes Pál ny. lelkipásztor olvassa fel, és Borzási Emil rögzíti és vágja. A program „Napi áhítatok” néven tölthető le és telepíthető a Google Play-ről. Az iOS-es verzió is új kiadással jelentkezik. A projektet anyagilag támogatta Kui Barnabás, az Egyesült Államokból.

Igehely: 1Móz 5:28–29 Kulcsige: 1Móz 5:29 „Nóénak nevezte el, és ezt mondta: Ő vigasztal meg bennünket kezünk fáradságos munkájában a termőföldön, amelyet megátkozott az Úr.”

Hallgasd meg!

„EGYÜTT a nagy misszióparancs teljesítésében”

– meghívó

missziós konferenciára

Örömmel értesítjük a testvériséget arról, hogy a Szövetségünk Missziós Konferenciát szervez, ami **2026. február 7-én, 10 órai kezdettel lesz megtartva a Nagyvárad-belvárosi baptista imaházban**. A konferencián előadást fog tartani Stu Streeter, a North American Baptist Conference gyülekezetplántálásért felelős alelnöke, valamint missziós tapasztalatokat fognak megosztani más – őt elkísérő – észak-amerikai lelkipásztorok. Ennek a konferenciának a célja több irányú. Szeretnénk, hogy missziós látásunk csiszolódjon, gyülekezetek között partneri kapcsolatok jöjjenek létre a misszió hatékonysága érdekében. Vágyunk, hogy Isten hívjon el és állítson munkába olyan személyeket, akiknek a szíve rádobban az evangélium hirdetésére.

Szeretettel várjuk azokat a férfi- és nőtestvéreket, valamint fiatalokat minden missziókerületből, akiknek szívük ügye a Krisztus evangéliumának terjedése és az Isten országának építése. A jó rend érdekében szeretettel kérjük a lelkipásztorokat, hogy körzetenként jelezzék a résztvevők számát Fazakas György lelkipásztornak a **0735500590-es** telefonszámon, vagy a **fazakasgy@yahoo.com** emailcímen, legkésőbb **február 2-ig**.

Fazakas György, missziói alelnök

Spirálos tervező-naptár 2026-ra

Továbbra is kapható a Szövetségénél a spirálos tervező-naptár 2026-ra. A kiadvány 12 színes fotóval illusztrált oldalt tartalmaz, terveződobozzal minden napra. Ezekbe bejegyezhetők a tennivalók, évfordulók, közelgő események. Az ára 25 lej.

>>> *Harmadszor: meg kell említenünk a teológiai időt.* A zsidó néppel kapcsolatos események (pl. az Egyiptomból való kivonulás, a törvényszövetség, a honfoglalás és a száműzetés) nem csupán történelmi dátumok voltak, hanem azok üdvtörténeti jelentőséggel is bírtak az egész világ számára. Ezzel kapcsolatban elmondhatjuk, hogy a múlt az ószövetség ideje volt, amikor Isten megígérte és előkészítette a világmegváltást; a jelen az újszövetség ideje, amit az ígéretek beteljesedése, az üdvösség elnyerése és a megszentelődés jellemez, míg a jövő a már megjelent üdvösség végkifejlete lesz, amikor bekövetkezik a feltámadás, az utolsó ítélet, az újjáéremtés és az örökkévalóság.

Ami minket illet, a fő kérdés az, hogy mi időben vagyunk? Megtörtént-e nálunk a személyes megtérés? Folyamatos-e a megszentelődés? Szeretjük-e testvéreinket? Keressük-e az elveszettek megmentését és a gyülekezet épülését? A Bibliában több ember is félreértette, hogy mikor minek volt ott az ideje. Emlékezzünk Géhá-zira, akitől Elizeus próféta megkérdezte: „Most az ideje, hogy szerezz ezüstöt, és hogy végy ruhákat, olajfákat, szőlőket, juhokat, barmokat, szolgákat és szolgálóleányokat?” (2Kir 5:26). Mi ennek a tanulsága számunkra ebben az új évben? Mindenképp az, hogy keressük először az Isten országát, és bízzunk az Úrban, hogy a többiek mind megadatnak nekünk! (Mt 6:33).

Fentebb említettem a napok, a hónapok és az évek ciklikus körforgását, de említést kell tennünk még a hét jelenségéről is. Mivel a hét ismétlődésének nincs semmilyen természeti alapja a világ körforgásában, feltevődik a kérdés, hogy mégis honnan származik? Miért követi ezt az egész világ? Szerintem, ha egy nap jelzi a Föld forgását a saját tengelye körül, egy hónap a Hold forgását a Föld körül, egy év pedig a Föld forgását a Nap körül, akkor a hét számunkra ne jelentsen mást, mint az emberiség forgását Isten körül! Bár a „Felvilágosodás” idején a franciák bevezették a tíznapos „hetet”, rá kellett jönniük, hogy ez az út nem járható, és hamarosan visszatértek a bibliai hét gyakorlására. Hadd legyen nálunk is a hét első napja „az Úr napja”, és szánjuk oda magunkat ezen a napon a közösség gyakorlására, az ige hallgatására, az imádkozásra és az Úr magasztalására!

Bármeddig is tartson még a természeti idő, bármilyen történelmi események is jellemezzék majd ezt az esztendőt, vigyázzunk, hogy legyünk összhangban a bibliai idővel: értsük meg, hogy a mostani idő az üdvösség kellemes napja (2Kor 6:2)! „Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felserkenjünk, mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívökké lettünk!” (Róm 13:11). „Meglássátok anakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcssek. Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. Annakokáért ne

legyetek esztelenek, hanem megértsetek, mi legyen az Úrnak akarata.” (Ef 5:15-17).

Tegyük fel a kérdést: milyen konkrét változásokat kell hoznunk, hogy időben legyünk és lépést tartsunk a bibliai üdvtörténet személyre szóló üzenetével? Vizsgáljuk meg útjainkat és térjünk meg az Úrhoz! Csak így lesz békés a jelenünk és reményteljes a jövőnk! Adja az Úr, hogy úgy legyen!

Istentől gazdagon megáldott, békés, boldog új évet kívánok a Szeretet minden kedves olvasójának!

Borzási Pál, szövetségi elnök

A szent maradék

*Mi ajándékba kaptuk az időt,
mint az ötezrek azt az öt kenyeret,
amiből maradt még tizenkét kosár,
miután ők már ettek eleget.*

*Nos, úgy-ahogy leéltük életünket
egészen eddig a mai napig,
örömeinkből furcsa döbbenet lesz,
mint mikor látni kezdünk valamit,
ami eddig is szemünk előtt volt,
csak nem akartunk törődni vele,
mert az élet végtelennek tűnik,
ameddig csupa szín az eleje.
... lábunkban nagy futások remegése,
orrunkban szúr egy régi halk sírás,
sok örömeinknek volt bűn-gyökere,
túltengő önérzet, hangoskodás...*

*— Alkalmankénti felbuzdulásból
lett-e valóság valami kevés?
Csalhatatlan érveléseinknek
mekkora része volt kár és szemét?*

*Mi ajándékba kaptuk az Időt,
és mohón faltuk, mint a kenyeret,
ami még maradt, csak az a miénk,
mert hozzátennünk semmit sem lehet!
De azt igen, hogy átadjuk Annak,
Akitől kaptuk.
Ha lehet, ma még!
Ha úgy-ahogy leéltük életünket,
hadd legyen most már szent a maradék!*

Lukátsi Vilma

Bemerítések a hadadnásadi körzetben

2025 őszén két bemerítést is tartottunk a hadadnásadi körzetben. Örömmel és hálás szívvel láttuk, hogy Isten megszólított embereket, és megtérésre, üdvösségre hívta őket. Október 5-én a széri gyülekezet gyarapodott egy taggal, amikor Szabó Helga vallotta meg nyilvánosan, hogy új életet nyert Krisztusban. Isten ígéjét Szabó Szilárd, a szatmárnémeti gyülekezet lelkipásztora hirdette, a bemerítést a helybeli lelkipásztor végezte, énekekkel szolgált a hadadnásadi énekkar.

Október 26-án Hadadnásadon került sor bemerítésre, amikor tíz fehér ruhás tett bizonyosságot a Krisztusba vetett üdvözítő hitről. Közülük kilenc a hadadnásadi, egy pedig a bogdándi gyülekezet tagja lett. Oláh Lajos, kiskapusi lelkipásztor hirdette az ígét mind délelőtt a bemerítés alkalmával, mind pedig a délutáni hálaadó ünnepen. Minden tekintetben elmondható, hogy sok jót tett velünk az Úr (Zsolt 40:6), többet, mint amit egy nap alatt el lehetett volna sorolni. A helybeli énekkar és zenekar, valamint más szolgáló csoportok is hozzájárultak ahhoz, hogy az Isten dicsérete méltóképpen hangozhasson. Kívánjuk, hogy mindazok, akik szép hitvallással tettek bizonyosságot az Isten kegyelméről, életük végéig hűségesen ragaszkodjanak Megváltójukhoz, és szolgáljanak Neki kitartással! A képen balról jobbra: Oláh Lajos lp., Varga Lóránd, Kaszta Simon,

Kaszta Moniel, Lakatos Raul, Lakatos Titusz, Balogh Regina, Papp Tiffani, Lázár Krisztina, Varga Ibolya, Szabó Natália, Fazakas György lp. **(Fazakas György lp.)**

Aranymenyegzők Zilahon

Isten kegyelméből négy házaspárt köszöntöttünk a Zilahi Baptista Gyülekezetben, akik a 2025-ös évben 50 éves házassági évfordulójukat ünnepelték. Ezúton is szeretettel köszöntjük őket és Isten gazdag áldását kívánjuk Boda András és Anna, Dani Csaba és Julianna, Mikola János és Katalin, valamint Püsök József és Julianna házaspárok számára. Fél évszázadnyi házasság alatt sok próba és nehézség éri a családokat, de a 124. Zsoltárral együtt kijelenthettük, hogy ha nem az Úr lett volna velünk, „akkor elevenen nyeltek volna el bennünket, úgy fellángolt haragjuk ellenünk. Akkor elsodortak volna a vizek, átsapott volna rajtunk az áradat. Átsaptak volna rajtunk a tajtékzó vizek. Áldott az Úr, aki nem adott oda minket martalékkul fogainak!” Isten megtartó kegyelme a hosszú házasság titka és a kölcsönös szeretet és megbocsátás, amit szüntelen gyakorolni kell. Isten áldja meg továbbra is testvéreinket és kívánjuk, hogy „legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házaselet legyen tiszta.” (Zsid 13:4a) **(Nagy Ferencz lp.)**

(További képek a 8. oldalon)

Boda András és Anna

Dani Csaba és Julianna

A Kolozsvári Missziókerület női alkalmi 2025-ben

Kolozsváron tartottuk meg a Kolozsvári Missziókerületi női alkalmát, 2025. november 15-én. Hála az Úrnak, hogy sokan összegyűltünk közösségekben lenni az Úrral és egymással. Együtt emeltük fel Isten nevét imában és énekekben.

Két bizonyágtétel által erősödöttünk meg újra abban, hogy hogyan munkálkodik ma is az ÚR, majd Révész Szilvia előadását hallgattuk meg „Rendületlenül – Stabil gyökerekkel egy instabil világban” címmel. Ebből idézek néhány gondolatot.

„Isten az, akiben nincs változás, Ő erőt ad minden helyzetben. Ellenségünk, az ördög, elejteni akar minket, de tudjuk az ő szándékát, ezért fontos, hogy megerősödjünk.”

„Amikor nagyobb hitet kérünk az Úrtól, ezzel próbát is kérünk, mert ez által stabil gyökereket növesztünk, melyek megtartják életünk.”

„Mire jönnek a nehéz idők, Isten azt szeretné, hogy olyan hitünk legyen, ami lehetővé teszi, hogy mások is belénk kapaszkodhassanak, ami reménységet tud adni nekik is.”

„Egyik nagy gyökér: tudni kiben hiszek, ki az Isten, ismerni Őt, de nem elméleti tudással, nem kérdés-felelettel, hanem amit a Szentlélek vésett a szívembe. Fontos a nagykorúvá válás, a belső ember megerősödése. Isten harcol értünk, akarja, hogy megerősödjünk az Ő jelenléte, ki-jelentései és Lelke által.”

„Egy másik gyökér, Isten szava, ami adatott nekünk, szó, mely soha el nem múlik, az örökkévalóságból egy kis kapszula, élet, örök élet titka, ami életre hív, visszahoz az életre, ezért nagyon fontos, hogy táplálkozzunk Isten igéjével. Olvassam nyitott szívvel, hogy kapjak kijelentést belőle, zárjam a szívembe, váljon létté, és alkalomadtán szolgáljak másnak is vele hitből hitbe, szívből szívbe.”

„Ismét egy másik gyökér: Isten Lelke, aki belső erőforrás, mennyei segítség, pártfogó, vigasztaló, tanácsadó, Isten titkainak a kijelentője, aki az ígét eszünkbe juttatja (persze, ha olvassuk és táplálkozunk vele). Mindezt meg tapasztalásokban teszi. Például: hogyan tudom megtapasztalni azt, hogy Isten gondviselő? – csak úgy, ha van gondom, és segítségül hívom Őt, így e tapasztalat folytán tudok én is másnak segíteni, eszköz lenni Isten kezében, nem csak fogyasztó.”

„Az engedelmisség is egy erős gyökér, ami megtart. Lehet, köd van az életemben, de követem Jézust, hallgatok rá, az engedelmisséget a mindennapi dolgokban tanulom.”

„Nagyon fontos gyökér az identitásom, hogy tudjam, ki vagyok, hogy amikor jön az ördög elbizonytalanítani, ne tudjon becsapni. Jézus megkísértésekor is ezzel kezd: »ha az Isten fia vagy...«, azaz identitását próbálta megingatni. Mi is számíthatunk arra, hogy megkérdőjelezi az identitásunkat. Jézus válasza: »távozz tőlem, sátán, mert meg van írva...« Kövessük ebben is Jézust.”

„Jézus identitása a helyén volt, nekem is fontos tudni, hogy ha befogadtam Jézust, akkor Isten gyermeke vagyok, Isten családjának tagja vagyok, a vezetéknevem az Örökkévalóhoz köt, tehát az Ő lánya vagyok, az örökkévalóság az otthonom, tudom kiben hiszek, hova tartok.” (2Tim 1:12)

„Fontos ebben az identitásban megerősödni. Ebben segít az, ha olvasom/hallgatom az ígét, keresek olyan tanítót, aki hitet szól, nem tudományt. Ezek által tanulom követni az Urat, hallani az Ő hangját, és ha ismerem, tudom, hogy előttem van Jézus.”

„Bízunk Istenben, kérjünk tőle ne csak másnak, hanem magunknak is. Isten várja, hogy öntsük ki a lelkünket. Mindent megtenne értünk, örökkévaló szeretettel szeret, mint szerető Apa.”

„Isten munkatársa vagyok, bevett a csapatba; Ő a barátom, megbeszélhetek vele mindent; mellettem akar lenni az úton, ahol járni kell.”

„Van célom, tudom merre haladok, hova tartok, nem szégyellem azt, hogy hitből élek, és tudom biztosan, hogy semmi sem választhat el Istentől.”

„Mivel egy instabil világban élünk, meg kell tanulni, hogy óvjuk a szívünket attól, hogy meg ne nehezeden, mert ebből indul ki minden élet.”

Az Úr erősítsen minket, hogy minél erősebb gyökerekkel tudjunk megállni és biztonságosan haladni az életünk során! Az alkalom végén finom ebéddel bocsátottak el a kolozsvári testvérnők. Áldott alkalomra emlékezhetünk, mely megtalálható a képen látható linken.

Ferenczi Anna-Mária

Missziókerületi konferencia a Székelyföldi Missziókerületben

A Hargita Keresztyén Tábor idén is meleg otthont biztosított az év végi, székelyföldi missziókerületi konferencia számára, amelyen 32 képviselő találkozott. Boga Áron vezetésével dicsőítettük Urunkat, majd Erdő Zoltán diakónus buzdított hálaadásra a 133. Zsoltár alapján, kihangsúlyozva, hogy Isten kegyelméből, az Ő védelme alatt élünk, nem saját erőnkéből, érdemeinkből. Ennek a tudatában kell közösségben és egyetértésben élnünk, ami tetszik Istennek és amit Ő megáld.

Id. Máté Zoltán, a SzMK elnöke a 2Thessz 2:13-14 alapján emlékeztetett arra, hogy kik vagyunk: „üdvözültek, kiválasztottak, akiket szeret az Isten és részesített a Krisztus dicsőségében, ebből pedig felelősségérzetet me-

rítve szolgáljuk példamutatással a ránk bízott gyülekezeteket”. Beszámolójában hálaadással sorolta fel a missziókerület életéből a sikeres ügyintézéseket, tevékenységeket, de rámutatott a problémás helyzetekre is, amelyeknek nem kellett volna megtörténniük, de amelynek a tanulságát le kell vonni és alázattal változni, a karácsony üzenetének a reménységében pedig továbblépni a következő időszakra.

Kis Ottó Károly pénztáros a közösség anyagi helyzetét mutatta be.

Szabó László titkár-helyettes a Szövetség elnöksége részéről ismertette a pénzügyi és adminisztratív információkat.

Borzási Pál tv., Szövetségünk elnöke szolgált igei előadással, „Hogyan osztályozzuk a bibliai, teológiai hitelveket, és milyen relevanciája van ennek a hitéletünknek” címmel a Róm 13:8-14:6 alapján. Fontos tanítás volt ez, amelyet a jelenkor keresztyén társadalmának tendenciáit tekintve a gyülekezeteink előjáróinak ismernie kell arra nézve, hogy miként alkalmazzuk Isten igazságait a személyes, közösségi és a nagy Egyházhoz való tartozásunk szempontjából. Sok kérdést tettek fel a résztvevők, és sok bölcs válasz is született a téma kapcsán. Az alkalom közös ebéddel zárult. **(Győrfi Elek Tóbiás lp.)**

„Kapcsolódj!”

– tinikonferencia volt Szatmárnémetiben

„A kapcsolódás nemcsak egy szó, hanem egy életmód” – mondta Dietrich Bonhoeffer. Ezt a fajta életmódot szerettük volna együtt tanulni a tinikkel 2025. szeptember 25-26-án a Szatmárnémetiben tartott tinikonferencián. A gyülekezet udvarát több mint 100 tini töltötte meg Erdély különböző településeiről, és együtt fedeztük fel a kapcsolódás örömét. A kezdeti féltékenységet és bátortalanságot oldották a szervezett játékok, sport, kézműves foglalkozások és a kreatív városnézős játék is.

A konferencia témáját Kui Enikő, csíkszeredai pszichológus kezdte el boncolgatni, ő segített megérteni, hogyan is kapcsolódhatunk egymáshoz, vagy hogy milyen sokat jelent a hangszín, a hangsúly, a testtartás, a tekintet, a figyelem a kapcsolódásban.

A délután folyamán Győrfi Tóbiás lelkipásztor buzdított minden résztvevőt arra, hogy merjen kapcsolódni Istenhez, és éljen egy valóságos, személyes kapcsolatban Vele.

A vasárnap délelőtti téma is izgalmasnak ígérkezett: „Hogyan kapcsolódhatunk tiniként az Isten családjához, a gyülekezethez?”. Gyakorlatias tanácsokat hallottunk azzal kapcsolatban, hogy a jelenlétünk milyen sokat számít a kapcsolódásban, hogy jó dolog barátkozni akár a kisebbekkel, de az idősebbekkel is, segíteni, amiben tudunk... Ugyanis egy család vagyunk. Jó volt együtt dicsérni az Istent a szentkirályi és a helyi tinik vezetésével. Hiszem, hogy a kapcsolódás örömét visszük tovább a mindennapokba a konferencia után!

De hadd mondják el a tinik közül is néhányan, hogy mit jelentett nekik ez a konferencia! **(Szabó Szilárd lp.)**

„Egy üzenet, ami megmaradt bennem, az Istennel való közeli kapcsolat fontossága és a gyülekezethez kapcsolódás lényege volt. A legjobban a szombat esti dicsőítés és a vasárnap reggeli alkalom tetszett.” (Tamara, Szatmárnémeti)

„Az maradt meg bennem, hogy kapcsolódjak Istenhez. Nagyon tetszett az a program, amikor a városban kerestük a borítékokat.” (Evódia, Szatmárnémeti)

„Azzal jöttem haza, hogy Győrfi Tóbiás lelkipásztor kifejtette, hogy mit is jelent Istenhez kapcsolódni. Még tartसानak tini konferenciát Szatmáron, és több legyen a foci!”

„Az egyetlen dolog, ami eszembe jut, hogy „mire a szülők belejönnek egy tini nevelésébe, addig ő már ki is lép a tini korból.”

„Én azt vittem haza gondolatként, hogy mindig kapcsolódnunk kell Istenhez. A program, amiben otthon éreztem magam és egyben a kedvencem volt, az a városnéző játék volt.”

„Az igei üzenetem az volt, hogy kapcsolódjunk másokkal. Ez azért tetszett különösen, mert még csak most lettem tiniklubos, és keresem, tanulom azt, hogy hogyan kapcsolódjak. A vetélkedőben éreztem a legjobban magam, de a városnéző játék is tetszett. Szerintem jó volna, ha még lenne lehetőségünk máskor is találkozni. Jó lett volna egy csoportkép az első konfirról!” (Zilahi tinik)

„Az alternatív tevékenységekben éreztem jól magam. Ne csak egy éjszakát aludjunk ott a konfi idején, hanem legalább kettőt!” (Dániel, Kraszna)

„Kapcsolódjak Istenhez, ne csak az internethez! A foci pályán a játék tetszett a legjobban, mert jól éreztük magunkat, és a városnézés is tetszett, hogy megismerhettem Szatmárt.” (D. Péter, Kraszna)

„Istennel a bibliaolvasás és az ima által lehet kapcsolatot tartani. Jó volt a csipeszes játék és a városnézés.” (M. Péter, Kraszna)

„Barátságosabbak voltak az emberek, mint gondoltam. Jó volt a séta!” (Csaba, Kraszna)

„A következő üzenettel jöttem haza: «Légy mindig készen, olvasd a Bibliát és térj meg, mert nem tudod mikor jön el az utolsó nap és akkor nem lesz ki megmentsen!» A vendégfogadó családdal való találkozáskor éreztem magam a legjobban, mert arra gondoltam, hogy van, akinek nincs is otthona, de nekem volt valaki, aki egy éjszakára

befogadott. A városnéző játék során megismerkedhettem pár emberrel, és nagyon szép volt látni a templomokat, szobrokat... Az lenne a tanácsom, hogy minél többet misz-sziózzunk, azaz még ha egy pici faluban is egy embert megtérítünk, annak fel lesz írva a neve a mennyben, és ezzel még közelebb kerülhetnek Istenhez.” (Káleb, Kraszna)

„Nagyon fontos, hogy kapcsolódjunk másokhoz. A játékok mind jók voltak, a városnézős különösen.” (Lea, Kraszna)

„Fontos az Istennel való kapcsolat. Tetszettek a közös énekek.” (Opál, Kraszna)

„Próbálj mindig kapcsolódni Istenhez! A közös játékokban éreztem igazán otthon magam.” (Emília, Kraszna)

„Nekem az idei tinikonfi nagyon tetszett. Amikor meghallottam a témáját, már nagyon vártam, hogy eljőjön ez a hétvége, mivel a mai tiniknek a kapcsolódás hiányzik a legjobban. Elvannak a mindennapokban maguknak, vagy azokkal a régi barátokkal, akiket nagyon jól ismernek, és nem kapcsolódnak új emberekhez, de főleg keveset vannak Istennel. Én is így voltam a konfi előtt. Úgy gondoltam, hogy elég az, ha pár barátommal jóban vagyok, és másokat faképnél hagyok, de Istennel sem volt másképp, mivel az iskola és más programok mellett nem sokat tudtam foglalkozni vele. A konfi előtt pár nappal azon gondolkodtam, hogy hogyan tudnék közelebb kerülni Istenhez. Ekkor nem gondoltam, volna, hogy a konfin választ kapok a kérdéseimre. Mindig is tudtam, hogy Isten meghallgat, de úgy voltam vele, hogy megszokásból imádkozom, vagy az ígét azért olvasom, mert a Biblia Olimpiára tanulok. A konfin megértettem azt, hogy Isten az, aki mindig várja, hogy kapcsolódjunk. Ő nemcsak ima, hanem az ígéje, vagy a lelkipásztor prédikációja által is megszólíthat és hívhat a KAPCSOLÓDÁSRA. Ha fogadod ezt a kapcsolódást, akkor az életed sokkal könnyebb és jobb lesz, mivel van egy biztos kapcsolatod. Nagyon sokat jelentett nekem ez a konfi, és bízom abban, hogy sokak számára nagyon feltöltő és kapcsolódó volt, akár új barátokhoz, akár Istenhez.” (Jázmin, Szatmárnémeti)

Vasárnapi iskolai tanítók találkozója Aradon

„Szelíden és alázattal fogadjátok szívetekbe Isten beszédét és tanítását. Mert ez tudja megmenteni a lelketeket. De amit Isten mond, azt tegyétek is meg, ne csak hallgassátok. Ha csak hallgatjátok, de nem teszitek meg, becsapjátok magatokat.” (Jak 1:21b-22)

Ezzel az igeverssel indult 2025. november 22-én a Nagyváradi Missziókerület tanítóinak találkozója, amelyet Bereczki Klára, vasárnapi iskolai tanító nyitott meg az Aradi Belvárosi Gyülekezet szeretetteljes fogadásása közepette. Gál Hajnal szolgálata tovább erősítette a nap üzenetét Jakab apostol szavaival: „Minden jó adomány és tökéletes ajándék felülről való.”

Imatémáink között szerepelt, hogy a közelgő karácsonyi gyermekmissziók alkalmain a gyermekek ne csupán egy kedves történetet halljanak, hanem Isten élő ígését – az élet kenyerét! Elhangzott az is: mérlegre kell tennünk, mit bízott ránk Isten, és mennyit valósítunk meg

Aranymenyegzők Zilahon (folytatás)

Mikola János
és Katalin

Püskök József és Julianna

belőle hűséggel. Jó, ha mindannyian érezzük ezeknek a dolgoknak a felelősségét és súlyát.

Hasas Katalin, iskolai fejlesztő pedagógus és vasárnapi iskolai tanító a tanulási nehézségekről, zavarokról és akadályozottságról tartott gyakorlatias és értékes előadást. Rámutatott, hogy az érintett gyermekek mindegyike más ritmusban halad, ezért különösen nagy türelemre és szeretetre van szükség feléjük. A megszégyenítést, büntetést elkerülve olyan módszereket keressünk, amelyek valóban támogatják fejlődésüket! Kerüljük az összehasonlítást és a túlzott féltést, hiszen ők is Isten egyedi ajándékai, akiknek helyzetét érzékenyen és szeretetteljesen kell kezelnünk.

A csoportmunka után az alkalmat Szabó Sándor, helyi lelképásztor zárta egy gondolatébresztő kérdéssel: „Hogyan lehetne a gyerekeket jobban bevonni a gyülekezeti életbe, hogy ők is érezzék: a gyülekezet teljes értékű, szerves tagjai?” A gyülekezet jövője szempontjából kulcsfontosságú, hogy a gyermekek otthon érezzék magukat a közösségben, és megtapasztalják: itt helyük és szerepük van.

A találkozót finom ebéddel, beszélgetéssel, ismerkedéssel zártuk. Köszönjük a szeretetteljes fogadtatást az Arad-belvárosi gyülekezetnek!

Isten áldása legyen minden gyerektanító szolgálatán – hadd legyen munkánk bőséges, gyümölcsöt termő Isten dicsőségére! **(Kürti Fűzfa Melinda)**

EMABISZ KONCERT, 2025

„Teljesítem az Úrnak tett fogadalmaimat egész népe jelenlétében.”

Zsolt 116:14

„Hálát adunk az Úrnak minden személyért, gyülekezetért és vállalkozásért, akik bármilyen módon hozzájárultak a 2025-ös EMABISZ koncertek megszervezéséhez. Decemberben több mint 270 énekes szolgált az EMABISZ kórusban, és a zenészekkel együtt több mint 300-an dicsérték Istent az emelvényen. A színpalak mögött 130 önkéntes munkálkodott azon, hogy minden zökkenőmentesen és jó rendben történjen – az énekesek és zenészek ellátásától kezdve egészen a koncertre érkezők parkolásáig, fogadásáig és ültetéséig.

Köszönjük az imádságokat, a bátorító szavakat, valamint azt is, hogy a közösség anyagilag is a szervezés mellé állt.”

Budai Dániel, EMABISZ elnök

A zene is egy lehetőség arra, hogy felemeljük a tekintetünket Istenre, és közelebb kerüljünk a szívéhez. Egy énekben, egy csendes pillanatban megérezhetjük szeretetét, vigasztalását, hívását. Sokan élték már át, hogy ezekben a pillanatokban valami megmozdult bennük, és új irányt vett az életük. Az alábbi bizonyágtételek azt mondják el, hogyan vált a zene eszközzé Isten kezében az elmúlt évek EMABISZ koncertjei nyomán.

„A kórus énekeit hallgatva, valamint a kórusban való szolgálat által Isten megtanított arra, hogy van fontosabb a földi sikernél és a hírnévnél.

Az a tény, hogy Ő az egyetlen Fiát adta értünk halálba azért, hogy nekünk örök életünk legyen, nagyobb mindennél. Az örök élet valóságánál nagyobb siker nincs, csak el kell fogadni Jézus keresztfán való áldozatát. Erre hívok és bátorítok mindenkit, hogy éljen abban a tudatban, hogy van élet a halál után.

Az elmúlt napok nehezek voltak. Egyik közeli ismerősöm teljesen váratlanul öngyilkos lett. Mindenkit lesújtott a hír, és egyszerűen nem értettük, hogyan történhetett meg. Épp készültem gyakorolni az idei EMABISZ koncert énekeit, de akkor este, amikor megtudtam, hirtelen hatalmas félelem fogott el. Nem szoktam félni, amikor egyedül vagyok, de akkor lecsapott rám egyfajta borzasztó rettegés. Hangosan megvallottam, hogy nagyobb Az, Aki bennem van, mint aki a világban van. Újra megerősödött

bennem, hogy nincsenek véletlenek, mert pont a Tart az égi kéz című éneket vettem elő, aminek az első sora egyenesen a szívemhez szólt: «Ha félelem tör reám, hívom az Urat». Én is ezt tettem, és utána konkrétan éreztem Isten szeretetét, ölelését, védelmét. Kitisztult a levegő a szobában és elmúlt minden félelmem.

Tragikus és rendkívül szomorú eseményként éltük meg az ismerősöm halálát, de azóta is sok lehetőségem nyílt bizonyosságot tenni kétségbeesett, elkeseredett, vagy reményvesztett személynek, hogy Isten nem hagy el, Ő tud megoldást, erőt adni a nehéz helyzetekben és úgy megvigasztalni, mint ahogy senki más – akár egy éneken keresztül is. SDG!”

„A kórusban énekelni olyan élmény és tapasztalat, ami semmi máshoz nem fogható. Kiváltság része lenni egy ilyen áldásnak. Tudom, hogy nem egyedül harcolok e bűn ellen, de a büszkeség kísértése gyakran felüti fejét az életemben, így a koncert is egy jó alkalom a Sátánnak, hogy megpróbáljon meggyőzni, hogy egy egészséges mennyiségű büszkeség senkinek sem árt. De mikor azt énekeltük, hogy «Nem miénk, ... csak Tied Jézus a dicsőség», Isten rávilágított, hogy semmim nincs, amit felmutathatnék, minden kegyelem. Azóta is gyakran eszembe juttatja Isten, amikor nagy szükségem van rá, szelíden és csendesén, hogy «nem miénk, csak Tied...».”

„Az egyetemi éveim alatt végig igyekeztem a legjobbat nyújtani, hogy megtarthassam az állami helyemet. Teljes erőmmel, kitartóan vettem bele magam a tanulásba, és megtettem mindent, ami tőlem telt. Mégis sokszor éreztem úgy, hogy minden igyekezetem kevés. De Isten mindig megtette a maga részét, soha nem csalódtam benne. Ahányszor éneklek: «Úgy szeretlek, mert kegyelmed sose csal meg, minden nap tenyeredben tartasz...», vagy amikor azt, hogy «úgy élvezem a Te jószágodat», mindig eszembe jut, ahogyan átvetetett tűzön és vízen is. Végig velem volt, jósaága mindig utolért, hűsége az egekig emelt.

Hálás a szívem, mert azóta is ahány tűzön keresztül mentem, a láng soha nem égetett meg, Isten minden utamban hű maradt, és ezután is hű marad. Vele minden csatából győztesen kerülök ki, ezért teljes erőmmel, míg élek, éneklek az Ő jóságát!”

„A 2024-es EMABISZ koncert után nagyon lebetegedtem. Csak feküdtem erőtlenül, még hang se jött ki a torkomon, viszont a bensőm csordultig volt ezekkel a mondatokkal: «Őt áldom a mélyben és zengem a csúcson», «nem hallgat szívem, az én Uram él», «a dicsőítésben nagy erő van». Igaz, hogy csak suttogni tudtam, de mindegyre ezeket ismételtettem, hittel. Annyira élővé és valóságossá váltak, hogy egy idő után éreztem, kezdek jobban lenni és erőre kapni. Egy nagyon friss megtapasztalásom is van ezzel kapcsolatban, amikor hasonlót éltem át egy borzasztó krízis alatt. Már az ájulás szélén voltam a fájdalomtól, nem volt senki mellettem, és csak ennyit tudtam mondani: Jézus, kérlek segíts! Csak Te tudsz most segíteni. Hirtelen eszembe jutott az előző gyógyulásom, és hozzátettem: Tudom, hogy «a dicsőítésben nagy erő van». Többet már

nem bírtam mondani, annyira sokkos állapotban volt a szervezetem. Isten azonban hallotta az imáimat, és egy kis idő elteltével szépen lassan kezdtem helyrejönni és megerősödni. Nagyon hálás vagyok, mert átélhettem azt, hogy amikor a Szentlélek indíttatására íródik egy ének és az Úr felhasználja azt, akkor tényleges változás történik az ember életében – minden területen. SDG!"

„Értékes dolog látni, hogy a mai világban vannak fiatalok, akik szívük mélyéről vágnak Istennek szolgálni – nem is akárhogy, hanem odaadással és olyan felkészültséggel, amely a tökéletességre való törekvést tükrözi. Zenéjük felemelő hangzása, csodálatos hangszínei és Istenhez vezető dalszövegei megérintik a lelket, és képesek reményt adni a legnehezebb pillanatokban is. Engem is mélyen megérintett a szolgálatuk. Amikor nagymamám halála után nehéz volt újra erőre kapni, az *Egy nap minden újjá teszel* című ének adott vigaszt és reménységet. Napokon keresztül ez a sor visszhangzott bennem:

«Egy nap mind, ott a mennyben egész lényünk az öröm járja át. Köztünk áll majd Jézus, és harsogjuk a győzelem dalát! »

Szívből kívánom a Jóisten áldását ezekre a fiatalokra, hogy zenéjük által minél több ember szívét érintsék meg, és így mindannyian közelebb kerülhessünk Istenhez és egymáshoz."

„Az EMABISZ koncerten megértettem hogy nem maradhat minden csak úgy, ahogy volt, változnom kell, még közelebb kell kerülnöm Istenhez."

„Meghívtam az egyik ismerősömet a koncertre. Isten kimunkált benne egy döntést. Visszamaradt imádkozni a koncert után, és hiszem, hogy megerősödik ez a döntés a szívében még ebben az évben, hogy meg is térjen!"

„Szilveszter éjjel Isten megszabadított. A 2024-es szilvesztert egyedül akartam tölteni, csak Isten-nel. Fáradt és megtört voltam, imádkozni sem tudtam, csak EMABISZ dicsőítő énekeket hallgattam. Ahogy szólt az *Ó, jöjjetek, imádjuk* című ének, és elhangzott az a sor, hogy «átadom neked szívem, mindenem», megértettem, hogy Isten arra vár, hogy teljesen átadjam magam, még a megkötöttségeimet is. Kinyújtottam a karomat, és kimondtam: *Átadom mindenem*. Abban a pillanatban különös érzést tapasztaltam a fejemben, és tudtam: Isten megszabadított a pornófüggőségből. Azóta is Tőle kapok

erőt megállni ezen a téren. Minden dicsőség az Övé!"

„Nem miénk, nem miénk,
csak Tied, Jézus, a dicsőség. Ámen."

Kérdezd a pásztort

Törődjünk az odafennvalókkal: Milyen módon?

„Az odafennvalókkal törődjünk, ne a földiekkel!" – a Kolossé 3:2-ben szólít fel erre bennünket az ige. Az eredeti szöveg jelentéséhez az „egyszerű fordítás" még közelebb visz, amely szerint: „A mennyei dolgokon gondolkozzatok, ne a földieken járjon az eszetek!". De még itt is van egy bökkenő, mert a görög „gondolkozzatok" igeének a jelentését nehéz visszaadni, mivel az ötvözi a gondolkodás ösztönös és tudatos aspektusait. Ennél fogva úgy is fordíthatnánk, hogy „gondolkodásokat irányítsátok, összpontosítsátok az odafennvalókra".

A huszadik századi pszichológia egyik legnagyobb felfedezése szerint a tetteinket a gondolataink irányítják: képesek erőt adni, vagy tehetetlenné tenni. Gondolkodásmódunk egész életünkre hatással van, benne főképpen az érzéseinkre és viselkedésünkre.

Isten adta belénk a gondolkodás képességét, tükrözzük ezáltal az Ő hasonlatosságát. Elménk egy különleges ajándék Istentől. Képes naponta 80-90 ezer gondolatot generálni, és több mint 100 trillió gondolatot tárolni. Még a Példabeszédek könyvében is azt olvassuk, hogy „sok gondolat van az ember elméjében" (19:21). Nagy felelősségünk tehát az, hogy a gondolatok mely tömkelegét engedjük be az értelmünkbe, hiszen ott soha nem lesz „üres tér", mert vagy jó vagy gonosz gondolatok fogják azt betölteni.

Itt a földön a „lent és fent" viszonylagos, mert ami az egyik oldalon fent van, az a másik oldalon épp ellenkezőleg. A Szentírás szimboliztikája azonban ezt másképpen mutatja be: a *lent*hez mindig az Istentől való eltávolodást társítja, a *fent*hez pedig az Örökkévalóhoz való közeledést. Ezért csak egy átforgatott elme képes gondolkodni az odafennvalókon, mégpedig olyan, amelyben „Krisztus értelmé van" (1Kor 2:16). Ez nem valamiféle „pozitív gondolkodást" jelent, hanem teljesen megváltozottat. Ez a metanoia, a Biblia szerinti megtérés: a bűnös ember Isten felé fordul, megváltozik életének az iránya, tartalma és a célja.

Az odafennvalókon gondolkodni tehát azt jelenti, hogy törődünk lelkünk üdvösségével (Zsid 2:3). Ennélfogva gondolatainkat mindenképpen a Krisztus iránti engedelmesésre kényszerítjük (2Kor 10:5). Gondolkodásunk megújul, amikor felismerjük Isten akaratát életünkre nézve (Róm 12:2). Kincseket a mennyország számára gyűjtünk immár (Máté 6,20); ébredünk és készülünk Jézus visszajövetelére (1Pét 1:13). Mindeközben pedig teljes örömmel éljük meg Isten oltalmát, elrejtve az Ő minden értelmet meghaladó békességében (Fil 4:7).

Szabó László lp.

Csendben, Veled

*Mókuserék körbe jár...
Tenni-vágyás rácsa már
ott feszül az ablakon.
Baktatok tovább vakon...*

*Ezer utat megtennék,
csak, hogy azt mondd rám: Elég!
Hadd emésszen fel a tűz! –
elismerés fénye űz...*

*Lángok füstje ébreszt fel:
futtomban feledtem el,
Ki gödrömből kiásott,
gyengéd kézzel megmosott.*

*Árnyékomba takarózz,
szavam mélyébe mártózz,
lapozd végig szívemet! –
így szól a te Istened.*

*Ülj le, csendbe burkolózz,
ismeretembe hajózz,
s a munkának idején,
Lelkimmel küldelek Én.*

Somogyi Abigél

Olvass!ak

J. F. Lövgren: ...és lámpásaik kialusznak

Vannak olyan kincsek, amelyeket nem szabadna a könyvespolcainkon hagyni porosodni. Ilyen például Johan Filip Løvgren (1883–1959) norvég prédikátor és regényíró könyve, amelyben érezhető, hogy a szavait küzdelem és ima előzte meg. Ám ez nem olyan regény, amely egy megnyugtató világba kalauzolná olvasóit – nem kikapcsolódást ígér. A regény szereplői olyan helyzetekbe kerülnek, amelyek félelmetesen ismerősek lehetnek a mai olvasó számára is. Egy férfi, aki hiszi, hogy Istennek engedelmeskedik, az Ő üzenetét közvetíti a gyülekezet felé, mégis zárt ajtókra talál. Fiatalok, akik többé-kevésbé Isten akaratát cselekedve szeretnék elkezdni közös életüket. Lelkipásztorok, akik vagy hallgatnak vagy nem hallgatnak a kritikára, amely a nyáj részéről éri őket. Amikor nyáron újra elkezdtem olvasni ezt a könyvet, megint az az érzés kerített hatalmába, mint gyermekkoromban: mintha tükröt állított volna eléem ez a szinte száz évvel ezelőtt íródott mű. Egyszerű bizonyágtevessel kezdődik, amelyben Lyngeid, a csónaképítő feltesz egy kemény kérdést: vajon nem épp a vallásosságunk az, ami kizárja Jézust, hogy csak az ajtón kopogtató szerepe jusson neki? „Jézus az ajtó előtt! Ahelyett, hogy bent lenne! Teljesen be kellene az ember szívét töltenie úgy, hogy más egyébként ne jusson hely! Ehelyett kívül áll: otthontalanul, megtagadva, kitaszítva!” Isten a mi szívünk bálványait is leleplezheti a regénybe írt prédikációk és élethelyzetek által. Minthogy a cím a tíz szűz példázatát idézi fel, sejthetjük, hogy a bölcsek és a balgák csoportja is bemutatásra kerül a könyvben. Olvashatunk olyan családi életről, amelyet a megaláztatás sem tud tönkretenni, de lesz szó elrontott életekről is. Különböző, megtérésre hívó üzenetek hangzanak el, melyek nyomán egyesek élete megváltozik – mivel őszintén közelednek Istenhez –, másoké viszont egyre mélyebbre jut, hiába őrzik a vallásosság álarcát. A regény megmutatja azt, amit mi is észrevehetünk ma: ki hogyan várja Krisztust. Számomra megrendítő olvasmány volt, amely időnként kérdőre vont és megítélt, de bizonyos oldalakon megnevettetett is. Ajánlom ezt a könyvet elsősorban azoknak, akik hozzám hasonlóan érzik, hogy szükségük van ébresztgetésre. A Vőlegény az ajtó előtt áll és zörget. A kérdés az, hogy marad-e olajunk, vagy kialusznak lámpásaink arra a pillanatra?

Benedek Rákheľ

Ezek vagyunk mi!

Bemutatkozik az Egyetemista Ifi, avagy a kolozsvári egyetemista ifjúság:

Évről-évre ezernyi fiatal érkezik a kincses városba, Kolozsvárra, hogy tanulmányait végezze, magával hozva a vágyat a közösség és a valahová való tartozás után. Mindannyiunknak szüksége van egy biztos pontra, függetlenül attól, hogy még soha nem hallottunk Istenről vagy épp egyházi körökből származunk.

Mióta az egyetemista ifi működik, az alkalmaink olyan csendszigetté váltak, ahol az ország sokféle pontjáról származó fiatalok minden kedden megpihenhetnek a város zajától. Lehetőség van elcsendesedni, imádkozni, dicsőíteni, közösséget ápolni, sokszor pedig nehéz kérdéseket feltenni vagy épp megválaszolni. Az ifialkalmakon jelenleg átlagosan 50-60 ember vesz részt: ezeknek a fiataloknak egy része gyülekezeteinkből származik, míg egy másik része életében először találja magát egy olyan közösségben, ahol békére lelhet.

Alkalmainkat a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet imaházában tartjuk keddenként, negyed nyolc órai kezdéssel, ezt megelőzően azonban egy kisebb körben már zajlik egy negyedórányi közös ima az aznapi előadókért, a jó hangulatért, a megtérésekért vagy az éppen aktuális témákért. Az este folyamán dicsőítés és gyakran játék, közösségépítő tevékenység kerül sorra, mielőtt figyelmünket az ígére fordítanánk. A vezetőség tagjai olyan témákat szoktak a meghívott előadók figyelmébe ajánlani, melyeket maguk a fiatalok javasoltak, és amelyekben különösen érdekeltek. Az idei félév során már foglalkoztunk a karrier, a próbák, a krisztusi lelkület,

a béke, az igazság és a kegyelem kérdéseivel. Mindezek mellett viszont kifejezetten missziós jellegű alkalmakat is szervezünk, amikor olyan egyetemistákat szeretnénk elérni, akik még soha nem hallottak Istenről és az evangéliumról. Annak érdekében, hogy kellemes és hívogató, szeretetteljes légkört teremtsünk, különleges alkalmaink is vannak: dicsőítő estek, közösségszervező társasjáték-estek, ifihétvégék. Ez utóbbi lassan hagyománnyá válik az egyetemista ifi körében, s bár még csak 2024 óta szervezünk ilyen hétvégéket, mégis hálásak lehetünk, amiért megtapasztalhattuk, hogy Isten áldása van azon, ha az Ő jelenlétét keresve magunk mögött hagyjuk a hétköznapi dolgokat, hogy az odafennvalók még inkább kikristályosodjanak előttünk.

Fiatalokként elsősorban a többi fiatal felé való szolgálat a célunk. Az Úr kegyelméből ebben a szolgálatban a Kolozsvári Kőszikla Gyülekezet nagylelkű segítségét élvezhetjük, azáltal, hogy minden hónap első szerdáján megvendégelnek bennünket és más egyetemistákat is. Ezek a kötetlenebb események felettébb alkalmasak arra, hogy megteremtsék a lehetőséget a beszélgetésekre és az új kapcsolatok kialakítására: tapasztalatunk szerint a fiatalok egy ilyen vacsora után sokkal nyitottabbá válnak az ifialkalmakon való részvételre is, ha már megérezték, hogy szeretetteljes, nyitott közösség várja őket. A jövőre nézve szeretnénk kitágítani az általunk végezhető szolgálati lehetőségek terét, például a városban élő rászoruló közösségek felé. Vágyunk, hogy az a kegyelem, amely minket megragadott, elérje a nagyváros periferiára eső részeit is.

Bármilyen áldásban van is részünk, az Urat illeti minden dicsőség.

Lelkipásztor-családok adventi közössége Érmihályfalván

A Nagyváradi Missziókerületben már hároméves hagyománya van a lelkipásztorok és családtagjaik adventi találkozójának. Gyűléseken, hivatalos alkalmon, szolgálatok kapcsán a lelkipásztoroknak viszonylag gyakran van lehetőségük együtt lenni, de ritka az, amikor feleségeikkel, gyermekeikkel együtt tölthetnek el egy kis időt a szolgatársi közösségben. Idén az érmihályfalvi gyülekezet adott otthont a december 6-ra tervezett együttlétnek. Vendéglátó testvéreink nagy szeretettel és odaadással készültek erre az alkalomra, amelyen a lelkipásztor-családok nagy többsége jelen volt a Bánságtól és a Belényesi-medencétől kezdve Nagyváradon és környékén át az Érmellékig.

A rendhagyó istentiszteleten Papp László és Gombos Miklós lp-ok harmonika kísérettel segítették az éneklést. Szűcs Sándor, missziókerületi elnök imádsága és köszöntő szavai után Kiss Zoltán tv. osztott meg igei gondolatokat az Úr népének ünnepeivel kapcsolatosan. Isten ünnepi alkalmakat rendelt az Övéinek, hogy általuk megörvendeztesse és tovább segítse őket a lelki fejlődésben és a szolgálat útján. Elhangzott, hogy az ünnepek célja – akárcsak e mostanié is – az Úrral és az egymással való találkozás, vagyis a közösséggyakorlás volt. Voltak alkalmak, amikor az ünneplés kapuk, ajtók megnyitásával járt – Isten azt akarja, hogy mi is nyitottak legyünk egymás és az Ő áldásai, iránymutatása felé. Egy másik cél volt a jövőt meghatározó, múltbeli eseményekre való emlékezés és hálaadás. Az ünnepek minden időben erősítették a hívők identitását. Az Újszövetség népe számára az ünnepek a Bárány menyegzőjének vacsorájára szóló meghívás miatti örömet és az arra való készülést is elősegítik.

Elekes József tv. és felesége, Irma a hálaadás hangján rövid összefoglalót adtak szolgáló életútjuk és családi életük sokféle kihívásáról és áldásairól, majd hasonló jellegű bizonyosságtétellel János Levente lp. és felesége, Tünde következett. Levente tv. elmondta, miként vezet-e és segítette meg az Úr, amikor a lelkipásztori szolgál-

lat végzése mellett polgári állást is vállalnia kellett. Tünde tv.-nő szintén az Úr jóságáról beszélt, amit az édesapja korai elvesztése óta folyamatosan tapasztal.

Az ígére alapozó, tartalmas és érzelmes bizonyosságtételek után karácsonyi énekeket énekeltünk közösen, majd Kiss Judit tv.-nő szolgálatát hallgattuk meg. Testvérnőnk elmondta, hogy sok-sok próbatétel átélése és kegyelem megtapasztalása nyomán ez lett a fő jelige: „Ünnepeljük az Életet!” Ő is gyermek volt még, amikor édesapját elvesztette. A félárván maradt gyermekek szomorúan hallották az özvegy édesanyjuktól, hogy az eddigiekhez képest más lesz a karácsonyuk – azért is, mert nincs pénz, amivel be lehetne vásárolni. Isten viszont lelki testvérek által gondoskodott, hogy mégiscsak legyen anyagiakban bőséges karácsonyuk. „Vajon tudok-e most – tette fel a kérdést Judit tv.-nő – úgy imádkozni lelki dolgokért, mint akkor, gyermekként karácsonyfáért és cukorért?” Kiss Zoltán tv. a Jn 12:20-23 alapján hangolt az ünnepre, majd imádkoztunk az este további részéért, ami már az imaház alagsorában folytatódott kötetlen beszélgetésekkel, vacsorával.

Jó volt együtt az ígét hallgatni, a bizonyosságtételek által mélyebb betekintést nyerni szolgatársaink életébe, énekelni az értünk testet öltött és nemsokára dicsőségben visszatérő Urunkról, Megváltónkról. Az érmihályfalvi testvérek vendégszeretete is – amiért hálásak vagyunk – Róla való bizonyosságtétel volt. Minden áldásért az Úré legyen a dicsőség!

Kiss Lehel lp.

Emlékezzünk arra, ki nekünk Isten (3.v.). Az apostol dicsőítéssel kezdi ezt a levelet (is). Áldjuk őt, mert ő Isten! Háromszor találjuk ezt a kifejezést az Újszövetségben: „Áldott az Isten!” (2Kor 1:3; Ef 1:3; és 1Pt 1:3). Az Ef 1:3-ban Pál dicsőíti Istent azért, amit értünk tett a múltban. Az 1Pt 1:3-ban Péter dicsőíti Istent azért, amit Isten értünk tett a jövőre nézve. Az 2Kor 1:3-ban Pál apostol dicsőíti Istent a jelenben kapott áldásokért. Áldjuk Istent, mert ő a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja. Jézus Krisztusban mi is Isten szeretett gyermekei lettünk, és Atyánknak szólíthatjuk őt. Isten minket is atyai szeretettel szeret. **(Borzási Gyula, Áhítat – 2026)**

■ † **Tőtös Mihályné (szül. Demjén) Borbála** testvérnőt, aki 76 évet kapott ajándékba a mennyei Atyától 2025. november 18-án temettük Szilágyperecsenben. Testvérnőnk Selymesilosván született, Szilágynagyfaluban pecsételte meg hitét a beme-rités vizében, majd Szilágyperecsenbe került házasságkötés során. A temetésen Borzási Pál, helyi lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló íg-
jét, úgy a kápolnánál (Zsolt 15), mint a temetőkertben (Jób 14:14). A gyászoló családra Isten gazdag vigasztalá-
sát kívánjuk! (Borzási Pál lp.)

■ † **Bákai István** temetésére 2025. november 24-én került sor Szilágyperecsenben. Az Úr testvérünknek 87 évet adott ajándékba, amit többnyire jó egészségben töltött. Már fiatalkorban megismerte az Urat, be is merítkezett, később pedig megházasodott. Feleségével 49 évet élt boldog házasságban (1964-2013 között), ezután pedig 12 évet özvegyiségben, de mindig az Úrba vetett bizalommal. A temetésen Borzási Pál, helyi lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló íg-
jét, mind pedig a kápolnánál (a Lk 16:19-31 alapján magyarul, a Róm 14:7-9 alapján románul), mint a temetőkertben (2Kor 5:14-15). Értékeljük a gyülekezet énekkarának és fúvóskarának áldozatkész szolgálatát, amit részükről minden temetésen építő módon tapasztalunk. A gyászoló családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk! (Borzási Pál lp.)

■ † **Özv. Domokos Ferencné (született Vass) Juliánna** temetése 2025. január 14-én volt Magyargoroszlón. Testvérnőnk 1947. április 2-án született Kőszegre-
tén, majd 1965-ben Isten megszólította és elhívta az Ő követésére. Tizennyolc évesen komolyan vette a beme-
ritkezés parancsát, és id. Budai Lajos lelkipásztor által részesült újszövetségi beme-ritésben. Ugyanebben az évben kötött házasságot Domokos Ferenc-
cel. Isten öt gyermekkel áldotta meg közös életüket. Testvérnőnk rendszeresen látogatta az Úr házá-
t, imáira, kéréseire és bizonyosságtételeire sokáig emlékezni fogunk. Buzgón könyörgött gyermekeiért, unokáiért és családja minden tagjáért. Komoly betegsége és elköltö-
zésének híre meglepte közösségünket és fájó hiányát érezzük a gyüleke-
zetben. Temetésén Kelemen Sándor, Veress Efraim és Veress Ernő lelkipásztorok hirdették a feltámadás evangéliumát. (Veress Terézia)

■ † **Kiss Imre** testvért 2025. november 14-én, 79 éves korában szólította haza az Úr a mennyei hazába, ahova teljes igyekezetével készült. Testvérünk 1946. május 3-án született Szilágysármán Kiss Domokos és Balázs Erzsébet gyermekeként. Az általános iskolát helyben vé-

gezte. Tizennyolc évesen vállalta az Úr Jézus követését, és újszövetségi beme-ritésben részesült Szilágysármán 1964. augusztus 30-án Dénes Ferenc lelkipásztor szolgálata által. Mély megtérése és bűnbánata azonban csak évekkel később következett be. 1976-ban házasságot kötött Király Ilona testvérnővel. A gyülekezetben évtizedeken át hűségesen szolgált több területen is. Ének-zenei képességekkel megáldva, alig húsz évesen egyik kezdeményezője volt a fúvóskar újjászervezésének. Mintegy ötven esztendőn át tanított kottát és fúvós hangszert a gyülekezetben felnövekvő generációknak. Karvezetőként is szolgált, emellett imaórai és igehirdetői feladatokat is ellátott. Hosszú időn át tagja volt a gyülekezet vezetőségének, és elöljáróként is az Urat szolgálta. Temetési istentiszteletén sokan részt vettek a faluból és a környező gyülekezetekből. Igehirdetéssel először Király Tibor, nyugalmazott lelkipásztor szolgált a Józ 23:14-16 alapján, visszaemlékezve testvérünk szolgálatára, és párhuzamba állítva azt Józsué hűséges életével. Ezt követően Veress Ernő lelkipásztor testvér szolt a 2Tim 4:6-8 alapján, kiemelve Krisztus katonájának jellemzőit: a hitet, a céltudatos életet és a hűséget. A temetőkertben a Zsid 13:20-21 igéi alapján szolt a vi-
gasztaló üzenet, amely Krisztusra, a mi jó Pásztorunkra irányította a figyelmet. Imával Vincze Miklós és Király Márk testvérek szolgáltak, énekekkel és zenei darabokkal pedig a szilágysármán baptista gyülekezet ének- és zenekara. Kiss Imre testvérünk, amíg élt, ébredésért és megújulásért imádkozott. Imádságai és csendes biz-
nyosságtételei hiányozni fognak. Imádkozunk azért, hogy az Úr pótolja hiányát, és adjon vigasztalást a gyászoló családnak! (Veress Terézia)

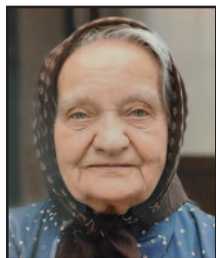

■ † **Borbély Gyula** testvért az Úr 2025. július 4-én szólította el az örök hazába. Testvérünk 1952. május 14-én született Szilágysármánban, és fiatalon, 17 évesen fogadta el az Urat személyes megváltójának, majd 1969-ben be is merítkezett Kulcsár Sándor lp. által. 1970.

október 8-án házasságot kötött Kiss Annával, akivel 53 éven keresztül élt boldog házasságban. Az Úr két leánygyermekkel, Anna-Máriával és Erikával ajándékozta meg őket. Földi vándorútja Sámsonból Nagybányára, majd Aradra vezetett. Az Aradi 2-es számú Magyar Baptista Gyülekezetben testvérünk örömmel szolgált az ének- és fúvós zenekarban. Az új „Reménység” imaház építéséből lelkiismeretesen kivette a részét. Időskori fizikai, egészségügyi szenvedéseit panasz nélkül viselte. Egy heti kórházi kezelés élete utolsó napjaiban már nem segített, az Úr akaratában megnyugodva elköltö-

zött Teremtőjéhez. Az életpályájáról tartott megemlékező istentiszteleten az Aradi Reménység Gyülekezet közössége, családtagjai és ismerősei igei szolgálat keretében búcsúztak tőle. Igét hirdettek magyar és román nyelven Pavel Gag lp. (Jel 21:4), Szabó Sándor lp., Boros Gyula lp., Varga Géza gyülekezeti vén, Jurcoi Emanuel lp., valamint a fúvós zenekar és férfikar vigasztalta a gyászoló családot. Emléke legyen áldott! *(Varga Géza gyül. vén)*

■ Krasznán 2025. november 18-án kísértük utolsó földi útjára † **Tóth Miklós** testvért. 1944. március 2-án született Tóth Sándor és Eszter gyermekeként Krasznán. Szülei az ő gyermekkorában tértek meg, elfogadták Isten kegyelmét és bemerítkeztek, csatlakozva a krasznai baptista gyülekezethez. A katonaság befejezése után, 1968-ban házasságot kötött Szűcs Magdolnával, akivel közel 57 évig éltek együtt. Három gyermekük született: Attila, Rebeka és Barna. Bemerítkezése 1973-ban történt Nagy Mihály lelkipásztor által, Krasznán. Asztalos szakmájával tartotta fenn családját. Korábban, nyugdíjas éveiben baleset és betegség is érte, de immár minden szenvedése véget ért. Felesége, gyermekei és unokái a krasznai gyülekezettel együtt állták körül a koporsót. Igét hirdetett Kiss Zoltán és Borzási István. „Mert jó az Úr, örökké tart szeretete és hűsége nemzedékről nemzedékre.” (Zsolt 100:5). *(Borzási István lp.)*

■ Szatmárnémetiben 2025. július 19-én búcsúztunk **Nagy Kasza Ilona** testvérnőtől, akinek az Úr 90 esztendőit ajándékozott. Édesanyánk 1935. december 20-án született Bogdándon, hívő szülők második gyermekeként. A családban megtapasztalt gyakorlati istenfélelem ha-

tására és az Úr Lelkének munkája nyomán már tizenéves korában döntött az Úr Jézus mellett, és ezt a bemerítésben is megpecsételte. 19 éves korában, 1954-ben kötött házasságot Nagy Kasza Gergellyel. Házasságukat az Úr három gyermekkel ajándékozta meg: Józseffel, Lőrincsel és Zoltánnal. Gyermekeiket törekedtek egyfelől szorgalomra, becsületes életre, és mindenek fölött istenfélelemre nevelni. Testvérnőnk tevékenyen részt vett az Úrnak való szolgálatban. Bár sokszor ezek nem voltak annyira látványos szolgálatok, de sok ember életére jó hatást gyakorolt az ő egyszerű, hiteles, jóságos, szolgáló lelkülete. Élete utolsó szakaszában egy időskori betegség hatására fizikai és szellemi leépülés következett be. Betegségét türelmesen, alázattal elfogadta. A hazahívó szó 2025. július 17-én érkezett. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígétjét Szabó Szilárd lelkipásztor és Kovács József nyugalmazott lelkipásztor hirdette. Az igazak emléke áldott! *(A gyászoló család nevében fia, Nagy Kasza Zoltán)*

Óriások és sáskák

– *újévi gondolatok*

Életünk útján haladva ismét egy mérföldkőhöz érkezünk. Milyennek értékeljük az elmúlt évet? Milyen kihívásokban, aggodalmakban, győzelmekben volt részünk? Hálát adtunk azért, hogy mindeddig megsegített minket az Úr? Milyennek látjuk az új évet? Vajon mit fog hozni számunkra? Háború lesz vagy béke? Újabb inflációval és drágulással kell szembe nézzünk? Egészségesek vagy betegek leszünk? Lesz-e elég lelki és fizikai erőnk megharcolni a mindennapi harcokat?

Hajdanán Izráel népe is egy mérföldkőhöz érkezett. Miután Isten kiszabadította őket az egyiptomi rabszolgaságból és az ígért földjének kapujáig vezette, a kiküldött tizenkét kémből tízen kétségbeesve jelentették: „láttunk ott óriásokat” és „parányi sáskáknak éreztük magunkat”. Volt azonban két kém, aki ugyanott járt, és ugyanazt látta, mégis másképpen értékelte a látottakat: „Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert meg tudunk birkózni vele” – állította Káleb és társa, Józsué. (4Móz 13) Inspirálólág hatott rám Tapolyai Emőke Óriások és sáskák című könyve, melyben arra keresi a választ, hogy hogyan válhatunk elég erőssé és szívóssá ahhoz, hogy fenyegető körülmények, nagy stresszhatások közepette is stabilan tudjunk állni. Mi volt Káleb és Józsué titka? S mi tesz ma is képessé minket arra, hogy kétségbeesés helyett a hitet válasszuk és megküzdeni akarjunk? Hadd tegyünk fel néhány kérdést magunknak a történet alapján a jövővel kapcsolatban:

Milyennek látod az ígért földjét? Én hiszek az ígért földjében! Tudom, hogy lesz egy hely, amit Isten készített az őt szeretőknek, „amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett”. Jézus azt mondta, hogy ezen a földön nyomorúságunk lesz, de bízunk, mert ő legyőzte a világot! (Jn 16:33) Az új év nem tudom, mit fog hozni számunkra, de van egy távoli (vagy lehet már nagyon közeli), reményteljes jövő, amiben bízhatunk és amit várhatunk. „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr – jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.” (Jer 29:11)

Mi az, amit óriásnak látsz és félelmet kelt benned? A kémek név szerint megnevezték az óriásokat. Jó, ha mi is számba vesszük azokat a feladatokat, célkitűzéseket, próbákat, amelyek előttünk tornyosulnak. Jó, ha megnevezzük félelmeinket, és imában Isten elé hozzuk őket. Tagadhatatlan, hogy az óriások előttünk vannak, nem kerülhetjük ki őket, nem futamodhatunk meg, >>>

>>> de Isten győzelmet ad a velük vívott harcban, ahogyan Dávidnak is győzelmet adott Góliáttal szemben. Jézus Krisztus legyőzte a bűn és a halál óriást, és ő ad nekünk is győzelmet!

Milyennek látod önmagad? Az óriásokhoz képest sáskának, jelentéktelennek, vesztesnek? A 22. Zsoltárban Dávid féregnek nevezi saját magát: „De én féreg vagyok s nem férfiú; embereknek csúfja és a nép utálat”. A hatalmas Isten ezt az alacsonytságot öltötte magára, amikor Jézus Krisztus testet öltött. Minden bűnünket és szégyenünket felvitte a keresztre. Meghalt értünk, de harmadnapra győztesen feltámadt! A feltámadt Krisztusban van a mi győztes életünk. Figyeljük meg, milyen hite volt Kálebnek idős korában, amikor negyven év után valóban sor került a honfoglalásra: „Még ma is olyan erős vagyok, mint amikor Mózes elküldött engem. Amilyen erőm volt akkor, olyan az erőm most is: harcba vonulok, és visszatérek.” (Józ 14:11) Aki sáskának látja magát, Isten Szent Lelkének erejét utasítja el, amivel hegyeket mozgathatnánk, betegeket gyógyíthatnánk.

Milyennek látod Istent? Az óriások és sáskák kérdésében a legfontosabb, hogy milyennek látjuk Istent! Sokan egy ítélező, törvényeskedő, számonkérő Istennek látják, hasonlóképpen ahhoz, aki a példázatban az egy tálentumot kapta: „Uram, tudtam, hogy könyörtelen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál.” (Mt 25:24) Látjuk-e úgy az Istent, mint egy szerető szívű édesapát, aki tárt karokkal várja haza meggyötört, kifosztott, tékozló fiát? Ő az, aki ünnepséget szervez és új ruhába öltözteti fiát, „mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.” (Lk 15:24) A jövő tele van bizonytalansággal, de Isten atyai szeretete biztos támaszt jelent minden gyermeke számára! Kezdjük és folytassuk vele ez új évet, hogy lélekben erősek legyünk, megvívjunk az előttünk levő óriásokkal, és elnyerjük az ígért földjét!

Nagy Ferencz, Zilah

Életünk aranya

„Sáfárait!” - intett az Úr.
S ma olyan gazdagok vagyunk.
Percet, órát kezünkbe számolt.
Sok láthatatlan aranyunk.
Olyan csodálatos vagy.
Mire való? Meddig elég?
Míg aranyat aranyra költünk,
soha nem sejtjük, van-e még?
De egy is olyan hatalom:
egy óra... röpké pillanat...
kenyérre lehet koldusasztalon...
lehet meghajlás Isten-kéz alatt...
baldog felfelé szárnyalás...
bilincses, átkos kötelék...
Odaadhatjuk játszva semmiért -
- és lehet mindenre elég.
Életet nyerhetünk vele,
s szétszórhatjuk haszontalan...
...De soha egyikünk se tudja,
melyik az utolsó arany.

Első és utolsó

Mintha minden napom a legelső volna,
új feladatokba vezetne, sodorna;
hisz a tegnap útja már mögöttem maradt,
vétke, mulasztása Jézus vére alatt.
Előre siettet mindig új kegyelme,
mintha minden napom a legelső lenne!
És mintha utolsó lenne minden napom,
végső lehetőség, utolsó alkalom...
Úgy váljék valóra, legyen terve tette,
mintha soha többé holnap nem követné.
Hadd nézzek Istenem, minden új napomra:
mintha első lenne és utolsó volna.

Túrmezei Erzsébet

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Print Printon Nyomda, Nagyvárad.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605